

Klöverhumla

Bombus distinguendus

Rödlistekategori: Nära hotad (NT)

Fotograf: Dan Mangsbo

Varför är klöverhumla rödlistad?

Klöverhumlans viktigaste näringsresurs, blommande rödklöver, under perioden juni-juli har minskat med 80–95% sedan ensilageteknik infördes. Humlans totala populationsminskning uppskattas till 20(10–50)% under de senaste 10 åren.

Ekologi

Klöverhumla har varit utbredd på odlingsmark i hela landet. Den är fortfarande lokalt tämligen allmän i norra Svealand och Norrlands kustland. Under de senaste decennierna har den dock nästan helt försvunnit från södra och mellersta Sverige. Arten är långtungad och specialiserad på att söka nektar och pollen i klöverblommor och andra ärtväxter. Därmed är det en viktig pollinatör i fröodlingar av klöver.

Hotfaktorer

Modern ensilageteknik ("UFO-agg") innebär att alla rödklöverfält systematiskt slås före blomning. Blommor av rödklöver utgör den huvudsakliga näringskällan för klöverhumla i jordbrukslandskapet.

Åtgärder

Spara en sträng rödklöver som tillåts gå i blom i kanterna av rödklövervallarna vid skörd. Använd inblandning av vitklöverfrö i rödklöverutsädet (ekologisk fröblandning), det gynnar humlorna genom att vit- och rödklöver alternerar i blomningstid.

Övrigt

Detta är en av de vackraste humlearter som lätt känns igen på den honungsgula sammetsartade pälsen och det kontrasterande svarta bandet över ryggen mellan vingbaserna.

Klöverhumla exemplifierar att ändrade tekniker inom jordbruket kan få drastiskt negativa effekter på arter som är nyttiga för oss.